

CIUTAT DE VIDRE

PAUL AUSTER

(Newark, 1947 - Nova York, 2024) Novel·lista, poeta, guionista i director de cinema. Estudià a la Universitat de Colúmbia literatura francesa, italiana i anglesa. Visquent a París fou traductor de Stéphane Mallarmé, Jean-Paul Sartre o Georges Simenon, entre d'altres i, en tornar a EUA, es va casar amb segona vegada es núpcies amb l'escriptora Siri Hustvedt l'any 1981, amb qui va viure a Brooklyn. Amb la publicació de *Trilogia de Nova York* (1985-1986), una sèrie de tres novel·les curtes, gaudí de reconeixement internacional. Després vidrien *El país de les últimes coses* (1987), *El Palau de la Lluna* (1989) i *La música de l'atzar* (1990), duta a la pantalla per Philip Hass. El 1992, *Leviatan va guanyar* el premi Médicis (1993) i la consagració com una de les millors plomes contemporànies.

FITXA BIBLIOGRÀFICA

Edició original en anglès, 1985: *City of Glass* (publicada independentment en el seu dia, forma part de *Trilogia de Nova York*)
Traductor: Joant Sallent, 1991
Edicions Proa, Barcelona, 1998. Edició de butxaca.
130 pàgines (dins la *Trilogia*).

RESUM OBRA

El personatge principal, Quinn, un escriptor d'una sèrie de detectius amb un passat dolorós, accepta fer-se passar per un detectiu anomenat Paul Auster. El seu client li demana que investigui Peter Stillman, un acadèmic religiós extremista que acaba de sortir de la presó i que té l'ambició d'assassinar el seu propi fill a qui va torturar durant la seva infància. Aviat l'escriptor descobrirà que aquest antic professor intenta inventar un nou llenguatge per salvar el món de la incomprensió imperant. El 2004 es va publicar una excel·lent versió en novel·la gràfica a càrrec de Paul Karasik i David Mazzuchelli. Una proposta teatral, dirigida per Ricard Soler i Mallol, va ser guardonada amb el Premi Adrià Gual al Millor Projecte d'Escenificació, concedit per l'Institut del Teatre, i es va presentar al Festival Grec 2016.

COMENTARIS

Amb un plantejament que ronda el gènere policíac, Auster explora el poder de l'atzar i l'erudició a l'hora de decidir el destí dels seus personatges. Empra recursos estilístics i, fins i tot, gràfics, que el situen en la línia del postmodernisme literari, com ara l'aparició com a personatge d'un escriptor anomenat Paul Auster, que no és pas el narrador. El seu estil és aparentment senzill, gràcies al seu treball i coneixement de la poesia, però amaga una complexa arquitectura narrativa, construïda des de digressions, històries dins la història i de miratges, així com la constant citació de referents literaris o filosòfics, tant d'inventats com de reals. També descriu la pèrdua, la inclinació als diners i els ambients de captaires, roders i sense sostre de Nova York. La novel·la gràfica *Ciutat de vidre* es considerada un dels millors cent còmics del segle XX, i constitueix un llibre de culte.

CITES

Perquè, si bé el mal era absent del Paradís, també ho era el bé.

[Stillman també feia notar la paradoxa de la paraula «dividir», que significa alhora «compartir» i «separar», englobant així dos significats iguals i contraris \(...\)](#)

I si no hi havia pensaments a la seva disposició, si la seva pròpia vida interior s'havia tornat inaccessible, aleshores no tenia enlloc on retirar-se.

NOTES